

dessa Lontoon itäosissa. Te elätte kuolleessa menneisyydessä, ettekä lainkaan tiedä, miten nopeasti nämä katsomukset leviävät."

Paljon rohkeita taistelijoita olisi esitettävänä, jotka ovat kaatuneet sosialismin punalipun juurella taistellessa.

Suuri joukko uutterimmista ja innokkaimmista ovat tuntemattomina kuolleet, mutta heidän työnsä ei ole mennyt hukkaan. Se siemen, jota he ovat kylväneet, se versoo ja itää!

+

Nyt kun meillä on jälleen naistenpäivä ja sitä juhlimme kaikkialla, muistakaamme kirkastaa taistelukalppamme. Nyt taas on voimien kokoamisen päivä ja meidän pitää koota rivimme suoriksi ja ehjiksi. Muuten ei koskaan sosialismin aurinko nouse ja naisten vapautuksen päivä koita. Vallankumouksellisen köyhälistön rivessä meidän on kuljettava, sen viirin ohjaamana, jonka Venäjän työläissisarret ovat luokkaveljensä kanssa ensimmäisinä olleet tankoon nostamassa. Silloin me yhdymme koko mailman köyhälistöä kanssa yhteen rinfamaan.

+

Viime numerossa jo huomautettiin että Toveritarta voidaan tilata suoraan Toverittaren konttorista osotteella:

Toveritar, Box 99, Astoria, Ore.

Raha seuratkoon tilauksen mukana. Useat idän naiset ovat noudattaneet tätä tapaa ja sieltä alkaa tulla tilauksia, vaikka Raivaaja ei katso velvollisuudekseen Toverittaren tilauksia välittää. No, mitäpä siitä! Onhan naisilla sen verran kyniä ja paperia ja kirjoitustaitoa, että voivat tilauksensa uudistaa suoraan lehden konttorista.

Ne naiset, jotka ovat Toverittaren todellisia ystäviä, alkakoot nyt entistä innokkaammin toimia Toverittaren hyväksi.

Näisten päivänä sopii agiteerata Toverittaren lukijakuntaan uusia joukkoja.

Siinä toivossa, teidän:

HELMI.

KALAKANNUTTIMOISSA TYÖSKENTELEVÄT NAISET JÄRJESTYVÄT

Astorian kalakannuttimoissa työskentelevät naiset ovat tulleet huomamaan sen tosiseikan, että kontraktityö pitäisi saada pois kannuttimoista. Tämän päätöksen takana ovat naiset yksimielisesti, mutta nyt on pulma siitä millä tavalla järjestytään. Yksi nainen esittää yhtä toinen toista keinoa, mutta varmaan yksimielisyyteen ei vielä ole päästy. Se on selvä asia, että jos vain muutama, jopa kymmeniäkkin, kuulomme järjestöön, ei se merkitse mitään! Jokaisen pitäisi joutua mukaan, silloin vasta järjestäytymisestä on tosihyötyä. Meidän tulisi ahkerasti keskustella toistemme kanssa asioista ja yksimielisnä tehdä päätöksiä ja myös yksimielisesti pysyä päätöksiemme takana. Tiedämme, että uistajat eivät saa kalastaa kahdella ensimmäisellä kuukaudella, jos vasta hyväksytty kalastuslaki tulee voimaan. Vain muutamat meistä naisista pääsevät kahdella ensimmäisellä kuukaudella työhön kannuttimoihin, sen me tiedämme kokemuksesta. Ainoastaan yksi kymmenestä naisesta saa työn heti kalastuksen alettua.

Saisimme vain muistella niitä 15-25 sentin päiväpalkkoja, kun on päivän ensin odottanut jännityksellä pilvipuhallusta. Kotityöt jäävät tekemättä ja kuffenkaan ei työmaalla-kaan ansaitse mitään. Tullaan kertyisiksi ja sietämättömiksi toisiämme kohtaan ja mennään niin pitkälle, että otetaan vaikka kalanpaloja toiseen kannusta.

Paljon meissä on vielä kypsyyttä ja solidaarisuuden puutetta

valkoisissa kannuttimotyöläisissä, miten sitten mustista voisi puhuaakaan. Kerronpa erään kuvaavan tapauksen, joka osoittaa kokolailla raukkamaisuutta työläisten keskuudessa tällä työalalla. Eräässä kannuttimossa (Astorian lähellä) valkoiset naiset kahehtivat erästä tottunutta kannuttajaa niin paljon, että löivät tuumassa yhteen tarkoituksella, saada sanottu etevä kannuttaja työstä pois. Hänestä täytyi päästä hinnalla millä tahansa. Ei välitetty vaikka hyvin tiedettiin, että nainen oli leskivaimo, jonka piti elättää itsensä ja lapsensa, sillä naisen mies oli joutunut kapitalismin uhriksi.

Naiset menivät isännän luo kertomaan, että nainen on epäisänmaallinen ja että he jättävät työnsä, ellei sitä henkilöä eroteta pois työstä. Joukossa oli toisin ajatteleviakin työläisiä, mutta vain pieni määrä. Ne kannuttajat, jotka olivat naisen puolella, saivat jättää työnsä ja hakea uuden työpaikan. Varmaankin nämä naiset, jotka niin raukkamaisesti työläistoveriaan kohtelivat, luulevat, että siitä hyvästä heillä on kannuttimossa työtä koko elämänsä ajaksi.

Tällaiset tapaukset ovat muuten tavallisia tällä työalalla. Naisilla ei tähän asti ole ollut minkäänlaista järjestymisen merkkiäkään. Näinollen tämä nyt herännyt järjestymisen halu on ihailtava. Toivoisin, että aloitettua työtä ei jätettäisi kesken-eräiseksi. Kaksi kokousta on jo pidetty asioiden pohtimista varten. Vaikkakaan ei vielä ole päästy mihinkään yksimielisyyteen, niin toivon kuitenkin että lopulta siihen päästään.

Viimeisessä kokouksessa luettiin erään teollisuusjärjestön säännöt, mutta järjestöön yhtyminen jätettiin vielä tuonemmaksi. Valittiin seitsemäntoista henkinen komitea edelleen asiaa kehittämään. Saa nähdä mitä saamme aikaan. Yksi joukosta.

SUOMEN NAISET JA S. S. TYÖVÄENPUOLUE.

Näisten suhtautumisesta luokkataistelun päätti Puolueneuvosto seuraavaa:

Ehdottoman välttämättömänä menestyksellisen luokkataistelun edellytyksenä on, että työläisluokan miehet ja naiset muodostavat yhteisen kiinteän taistelurintaman. Proletarinalisten tähän rintamaan liittämiseksi ei erikoisen sosialistisen naisliiton muodostaminen ole tarpeen, vaan on se jopa vahingollistakin. Sitä vastoin on työläisnaisten liittämiseksi S.S.T:n riveihin perustettava Puoluetoimikunnan yhteyteen heti työläisnaisten vallistusjaosto, jonka jäsenet valitsee nyt Puolueneuvosto. Lähemmät ohjeet saa jaosto Puoluetoimikunnalta.

Sanottu jaosto kokouksessa myös asetettiin.

MARENGO, WIS.

Muuta ihmettä ei ole tapahtunut paitsi että kesä tuli keskellä talvea. Tätä kirjoittaessa on maa lumesta vapaana ja autot hyrräävät niinkuin kesällä. Aina talvella näyttää olevan jonkinlainen kulkutahti liikkeellä. "Lentsu" ei ole nyt raivonnut niinkuin kahtena edellisinä talvina, mutta nyt on sensijaan liikkeellä jonkinlainen selkärangan tulehdusta. High Bridge, Wis., on tämälapseseen tautiin sairastunut Elen Dill, ensin oltuun jonkun päivän lievemmin sairas ja sitten kymmenen vuorokautta tiedottomassa tilassa. Sen jälkeen ei enää selvinnyt, vaan elämänsä katkesi. Poika oli kolmen toista vuoden vanha ja kävi koulua. Hänen siskonsa on myös sairaana, ehkä samanlaisessa taudissa. Tätä kirjoittaessa ei ole tietoa, miten hänen käy. Tämä tauti liikkuu enimmäkseen nuorissa. Sanotaan myös, että tauti liikkuu lasten keskuudessa — juuri työläisten lapsissa tietenkin.

Meldän naisten tulisi tutkia misä löytyy syy tällaiseen. Vastauksen siihen löydämme pian. Tässä yhteiskuntajärjestelmässä eivät äidit ja lapset saa sitä apua, mikä heille pitäisi antaa. Niin ollen he pakosta joutuvat ennenäikäliseen hautaan.

Liina.

VIRGINIA, MINN.

Ei näe vaikka kuinka katselisi Virginian uutisia missään lehdessä. Tekee mieli jo tilata aivan "Päivälehdessä", jos siinä sattuisi olemaan oman kaupungin kuulumisia. Tönsenpäivässä Työmiehessä oli sentään pitkästä alkua kirje. Siinä valitettiin ettei saatu Työmiehelle kirjeenvaihtajan paha kyllä kun kaikilla on niin kiire, että ei jouda koskaan yhtä saamattomaksi kuin miehetkin, ainakin se siitä näytetään. Te jotka olette paremmin keskikaupungilla ja tilaisuudessa seuraamaan asiaa kulua, älkää toki niin antako sivu mennä että ete edes oman lehtemme Toverittaren palstoilla niitä julkaise. Varmaan näin ison kylän asioista kirjoittamisen arvoista löytyy. Ollisihan se meidän reunapuolen ihmisten hauska niitä lukea, kun emme voi muuten seurata. Naisilla täällä on kyllä monenlaisia kiireitä. Pitää kulkea kylässä, toisilla on suuret lapsiloumat, toisten täytyy keritä tansseista tansselihin ja muutamien pelalla korttia. Ja onpa seläläsiakin, jotka päiväkaudet kulkevat stoorista stooriin, jos jotakin sattuisi salavikkaa pussiinsa saamaan. Kup kuuntelee joskus joittenkin puhelua, jotka oikein ylistellen puhelevat: "niin minä taas sain

'komean silkkiä drossikankaan, pojalleni komean syytin' ja mikä mitäkin hyvää. Usea on kyllä saanut sakkoakin maksaa, vaan eipä he näy vähistä säikähtävän. Nekin naiset, jotka Chisholmissa vangittiin, saivat maksaa \$500 jokainen sakkoa ja paljon menettää tavaraansa, silti kerskulvat he, että "ei sitä vielä vahinkoon tultu."

Miesten työmaat täällä melkein selsovat. Nytkin helmikuun 1 p. suljettiin kaksi jällellä olevaa maania, joten ei enää "runnaa" kuin yksi avokalvanto, yksi sahamylly ja mitä vähän an sappa- ja kaupungin töitä. Saahan täällä sentään kämpeille mennä pahimpaan hätään, joten ei niin suurta surkeutta ole kuin suurissa kaupungeissa. Talvi-kiirittäminen. Me naiset olemmeko yhä saamattomaksi kuin miehetkin, ainakin se siitä näytetään. Te jotka olette paremmin keskikaupungilla ja tilaisuudessa seuraamaan asiaa kulua, älkää toki niin antako sivu mennä että ete edes oman lehtemme Toverittaren palstoilla niitä julkaise. Varmaan näin ison kylän asioista kirjoittamisen arvoista löytyy. Ollisihan se meidän reunapuolen ihmisten hauska niitä lukea, kun emme voi muuten seurata. Naisilla täällä on kyllä monenlaisia kiireitä. Pitää kulkea kylässä, toisilla on suuret lapsiloumat, toisten täytyy keritä tansseista tansselihin ja muutamien pelalla korttia. Ja onpa seläläsiakin, jotka päiväkaudet kulkevat stoorista stooriin, jos jotakin sattuisi salavikkaa pussiinsa saamaan. Kup kuuntelee joskus joittenkin puhelua, jotka oikein ylistellen puhelevat: "niin minä taas sain

Lopetan tällä kertaa. Hauskaa talven loppua Toverittaren lukijoille. Toivoisin minäkin että Toveritar muutettaisiin keskivaltioihin. Käy vaivaksi kun ei saa edes pyhäksi luettavaksi. Tiistaina kun painetaan vasta seuraavana maanantaina on täällä. — Toveridella ERÄS.

+++++
 NEW YORKIN SUOM. NAISTEN
 *
 OSUUSKOTI
 *
 JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO
 241 Lenox Ave. & 122 St.
 *
 Telefoni: 813 Morning side
 +++++

TOVERITTAREN LUKIJOILLE

Toveritar on nyt saavuttanut 10-tuhantisen tilaajaluvun samalla kun lehti täyttää **kymmenennen ikävuotensa**; siis kaksi saavutusta samana vuotena. Mainittujen saavutusten muistoksi Toverittaren taholta ilmestyy juhlijulkaisu jonka nimi tulee olemaan: **Toveritar Kymmenvuotias**. Tähän julkaisuun on laadittu kirjoitukset kaikista niistä vaiheista ja kamppailuista mitä Toveritar on saanut kokea kymmenen ikävuotensa ajalla. Julkaisuun on saatu miltei kaikilta Toverittaren avustajilta kirjoitus kuvan kanssa. Joten voimme vakuuttaa, että julkaisusta tulee todella historiallinen teos.

Toivomme on, että jokainen Toverittaren lukija tilaa itsellensä tämän **muistoteoksen**.

Hinta julkaisulla on ainoastaan 60 senttiä. Ne lukijoistamme jotka eivät satu näkemään asiameistämme julkaisulle tilauksen otossa, pistäkää tilauksenne heti suoraan tulemaan itsellenne sekä naapurillenne osotteella:

TOVERITAR,
 BOX 99, ASTORIA, ORE.

P. S. — Toverittaren lukijain IDÄSSÄ on muistettava, että siellä tällä kertaa on asiameistämme jonkun verran retuperässä, joten varsinkin siellä ei ole viisasta jäädä odottelemaan asiameistä, vaan lähettää tilauksensa itse perille, niin on varma, että ei jää ilman julkaisua.